

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 19.04.1966, sp. zn. 3 Tz 33/66, ECLI:CZ:NS:1966:3.TZ.33.1966.1

Číslo: 36/1966

Právní věta: K spáchání trestného činu podílnictví (§§ 134, 251 tr. zák.) může dojít jen tehdy, je-li trestný čin, jímž byla věc odňata vlastníku, dokonán, přičemž pachatelem trestného činu podílnictví nemůže být pachatel trestného činu, jímž byla věc vlastníku odňata, ani návodce k tomuto trestnému činu.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 19.04.1966

Spisová značka: 3 Tz 33/66

Číslo rozhodnutí: 36

Číslo sešitu: 6-7

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Podílnictví

Předpisy: 140/1961 Sb. § 134
§ 251

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 36/1966 sb. rozh.

K spáchání trestného činu podílnictví (§ § 134, 251 tr. zák.) může dojít jen tehdy, je-li trestný čin, jímž byla věc odňata vlastníku, dokonán, přičemž pachatelem trestného činu podílnictví nemůže být pachatel trestného činu, jímž byla věc vlastníku odňata, ani návodce k tomuto trestnému činu.

(Rozsudek Nejvyššího soudu z 19. 4. 1966 - [3 Tz 33/66.](#))

Rozsudkem okresního soudu v Sokolově ze dne 26. srpna 1965 sp. zn. 3 T 154/65 byl obviněný uznán vinným trestnými činy rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. a podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák., kterých se dopustil tím, že:

1. od měsíce května 1963 do 26. 4. 1965 postupně odcizoval svému zaměstnavateli, nár. podniku, součástky k hudebním nástrojům, a to transportní pouzdro na klarinet, držáky s kloubem - 4 kusy, červený a modrý plyš v množství 14 m, 1,5 kg plstě, 2,5 kilogramu umělé hmoty - fatroidu žlutého a bílého, 2,10 brokátu, vše v ceně 734,15 Kčs.

2. někdy koncem roku 1963 přijal od mistra výroby v témže závodě klarinet s pouzdrům v ceně 1030,- Kčs, ačkoliv věděl, že jde o nástroj, odcizený mistrem K v nár. podniku.

Tento rozsudek, který nebyl napaden odvoláním, nabyl právní moci dne 8. 9. 1965.

Ke stížnosti pro porušení zákona, podané generálním prokurátorem, vyslovil Nejvyšší soud, že rozsudkem okresního soudu byl porušen zákon v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř.

Z odůvodnění:

Správná jsou pouze skutková zjištění a právní závěry na základě nic učiněné, o něž se opírá výrok o trestném činu rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132 odst. 1 písm. a) tr. zák. V ostatních směrech je však rozsudek vadný.

Především nutno poukázat na to, že vedle jiného je u trestného činu podílnictví ke škodě na majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 tr. zák. nezbytné, aby v každém případě byl trestný čin, kterým byla věc získána, dokonán, tudíž musí jít o činnost po spáchání trestného činu jinou osobou, přičemž pachatelem trestného činu podílnictví nemůže být nejen pachatel trestného činu, kterým byla věc získána, ale ani návodce k němu.

V souzeném případě, pokud jde o trestný čin podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 134 odst. 1 písm. a) tr. zák. však obviněný v přípravném řízení vypověděl, že klarinet, o kterém věděl, že jde o majetek z podstaty podniku, mu dal mistr K na jeho žádost a že věděl, že K mu žádný klarinet nemůže darovat, domníval se však, že když mu K dá nějaký starý klarinet, nic se nemůže stát. Z výpovědi svědka K v přípravném řízení lze pak zjistit, že obviněný asi po dobu dvou měsíců k němu docházel se žádostí, aby mu dal nějaký starší klarinet pro syna, že ho o to žádal při každé příležitosti, ačkoliv věděl, že mu klarinet nemůže dát jinak, než tak, že jej odcizí ke škodě podniku. Tento svědek dále vypověděl, že vzhledem k tomu, že se obviněný nenechal odbýt, slíbil mu poskytnutí klarinetu z těch, které se vrací jako reklamační.

Z těchto výpovědí by tudíž vyplývalo, že obviněný vlastně vyvolal v mistru K rozhodnutí odcizit klarinet z majetku socialistické organizace, a to ústním přemlouváním, tedy rozhodnutím spáchat trestný čin rozkrádání majetku v socialistickém vlastnictví. Za tohoto stavu by obviněný nemohl být podílníkem na trestném činu, nýbrž účastníkem na dokonaném trestném činu ve formě návodce ve smyslu ustanovení § 10 odst. 1 písm. b) tr. zák. Ke zjištění spolehlivých podkladů pro správné závěry o vině obviněného bylo však třeba jak obviněného, tak svědka K podrobně vyslechnout přímo při hlavním líčení, jak to také okresní prokurátor navrhoval. Okresní soud však v rozporu s ustanovením § 202 odst. 2 provedl hlavní líčení bez přítomnosti obviněného, ačkoliv vzhledem ke shora uvedenému, nemohlo být o věci spolehlivě rozhodnuto. Pokud pak okresní soud místo výslechu svědka K při hlavním líčení pouze přečetl podle § 211 odst. 1 písm. b) tr. ř. protokol o jeho výpovědi, učiněné v přípravném řízení, postupoval v rozporu s tímto ustanovením, neboť nebyla splněna základní podmínka, dovolující takový postup, tj. nešlo o menší význam dokazované skutečnosti a i povaha ostatního důkazního materiálu, zejména výpověď samotného obviněného vyžadovala nutnost osobního výslechu svědka. Přitom ze spisu nijak nevyplývá, proč by výslech uvedeného svědka byl spojen s nepřiměřenými obtížemi nebo náklady, zejména když okresní soud tohoto svědka k hlavnímu líčení vůbec nepředvolával.

Okresní soud tudíž nepostupoval podle základních zásad trestního řízení, zejména nezjistil skutečný stav věci, okolnosti svědčící proti obviněnému a všechny okolnosti případu, přičemž i jinak výpovědi obviněného i svědka nehodnotil správně a pečlivě po uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu. Porušil tedy zákon v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř. Jestliže za tohoto stavu uznal obviněného vinným trestným činem podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle §

134 odst. 1 písm. a) tr. zák., porušil ve prospěch obviněného zákon v ustanovení § 2 odst. 5, 6 tr. ř.